

Η παραδοσιακή φορεσιά ως σημάδι και σύμβολο πολιτισμικής ταυτότητας

Πολιτισμός / Λαογραφία-Παράδοση

Παραδοσιακές ονομάζονται οι ενδυμασίες που φορέθηκαν στην προβιομηχανική εποχή. Η εποχή αυτή διήρκεσε στην Μακεδονία και στη Θράκη ως τη δεκαετία του 1950. Ο τρόπος διαμόρφωσης των ενδυμασιών αυτών διέπεται από τους νόμους της παράδοσης, είναι προφορικός και άγραφος. Η μια γενιά παραδίδει στην άλλη, η μάνα στην κόρη, ο τεχνίτης στο μαθητευόμενο.

Οι παραδοσιακές ενδυμασίες δεν ακολούθησαν τη μόδα κάθε εποχής, αλλά επηρεάζονταν από τη μόδα. Οι αλλαγές ήταν μικρές, ο ρυθμός αργός, γιατί στην παραδοσιακή κοινωνία οποιαδήποτε αλλαγή έπρεπε να έχει τη γενική αποδοχή των μελών της κοινότητας.

Η παραδοσιακή ενδυμασία έντυνε και στόλιζε το κορμί, το προστάτευε από κινδύνους ορατούς και άορατους (κακό μάτι, κακιά ώρα, δαιμονικά) και αποτελούσε ένα είδος ταυτότητας που δήλωνε φύλλο, την ηλικία, το επάγγελμα, την εθνικότητα, το θρήσκευμα, την περιοχή καταγωγής ή και το συγκεκριμένο τόπο, την κοινωνική θέση, την οικογενειακή (παντρεμένη, χήρα, ανύπαντρη) και τη συναισθηματική κατάσταση (πένθος, χαρά).

Στον βορειοελλαδικό χώρο είναι σπάνιο φαινόμενο μια παραδοσιακή ενδυμασία να φοριέται μόνο σε ένα τόπο, Η ίδια φορεσιά ή οι παραλλαγές της, φοριόταν σε κοντινά χωριά και μολονότι οι κοινωνίες ήταν κατά κύριο λόγο ενδογαμικές, τα λιγοστά ανοίγματα γίνονταν προς τα χωριά που φορούσαν την ίδια φορεσιά. Κοινή φορεσιά σήμαινε με άλλα λόγια κοινή πολιτισμική ταυτότητα.

Πηγή κειμένου: Φυλλάδιο Λαογραφικού και Εθνολογικού Μουσείου Μακεδονίας
Θράκης.

<http://bit.ly/19wvA02>